

Tấm Lòng Bắc Cali

Lúc nào cũng vậy, vùng Thung Lũng Hoa Vàng luôn là nơi cho tôi những nôn nao ở mỗi chuyến đi. Lần này, cuối tháng tám, có đám cưới của cô cháu ở LaFayette . Định đã không lên được San Jose, nhưng vì sự quý mến Anh Chị HGT và cái Email tha thiết quá, cuối cùng chúng tôi cầm lòng không đầu lại khăn gói lên San Jose, đi theo tiếng gọi của sự ham vui và phớt tình ăng lê mà quên đi lời hứa trọng đại với cô cháu hôm nào. Quả tình, quyết định bỏ LaFayette chuyê?n hướng đi San Jose lần này không có sai tí ti ông cụ nào cả. Thứ sáu, Anh NTD gọi, hỏi có "chương trình" gì chưa ? Tôi trả lời chẳng có ngáp ngừng "chưa". Có sao được, lên gặp đúng lúc Vợ Chồng cô Em tôi đi Pháp nghỉ hè hai tuần . Giao cho cái chìa khóa bỏ trong thùng thư, và cái nhà trống. Tôi nghe giọng Anh vui vẻ bên kia đầu giây, hứa hẹn cho những ngày ở San Jose của tụi tôi có nhiều hấp dẫn. Buô?i sáng, dây sớm, lo cho mấy đứa nhỏ xong là "dzọt". Tháng tám, trời vẫn còn nắng gắt của mùa hè và mặt đường hừng hực hơi nóng. Chiếc xe Van già cô?i của chúng tôi hầm hừ nuốt từng chặng đường một cách không lấy gì làm thoải mái cho lắm . Con đường xa nhưng đi riết quen rồi cũng thấy gần. Vừa đi vừa ngắm cảnh "enjoy", vừa ghé "outlet" cho bọn nhỏ "Àshopping" rồi cuối ba giờ cũng đến nơi. Nghĩ ngơi một chút lại lo thay quần áo lên Oakland dự tiệc cưới của cô con gái đầu lòng của Anh Chị HGT. Oakland, thành phố chúng tôi đến lần đầu, cũng giống như những khu phố Tàu khác ở Cali nhưng có vẻ xanh tươi hơn nhờ những hàng cây trồng bên đường. Những building san sát dọc lề đường cho tôi cái cảm giác gần gũi với Oakland hơn tôi tưởng. Chúc kiểm ra nhà hàng ngay nhờ bản đồ chỉ dâ?n rất chi tiết và rõ ràng. Chúng tôi gặp ngay những khuôn mặt quen thuộc của Điền Lực và Công Chánh . Rất nhiều người rất lâu không thấy " xuất đầu lộ diện " ở đâu cũng có mặt ở đây. Rất nhiều người ở rất xa , khó có dịp đi đâu cũng có mặt ở đây. Rất nhiều người không thích khung cảnh ồn ào náo nhiệt , cũng có mặt ở đây. Đủ cả. Thôi thì tha hồ mạnh ai nấy tay bắt mặt mừng mặt cho Ông Bà chủ nhà chạy tới chạy lui phờ râu tiếp khách. Quang cảnh nhộn nhịp như chợ họp buô?i sáng. Vui vẻ, ồn ào, và... náo nhiệt. Nếu không nhìn thấy Cô dâu mặc áo cưới đứng tiếp khách ở ngay cửa vào thì chắc có nhiều người lầm tưởng đây là buô?i họp mặt chung của Công Chánh và Điền Lực lắm. Chuyên nô? như pháo rang. Máy hình cứ chớp loạn xạ . Nhất là Điền Lực, nếu người ta thường nói "tương tự là bệnh của chàng " thì cho tôi xin phép sửa lại là "chụp hình là bệnh của dân Điền Lực". Cả đám hò hét nhau ra ngoài chụp hình, làm quên đi cả cô dâu, chú rể? là những nhân vật chánh của buô?i tiệc. Những cái đèn Flash tranh nhau chớp lia, chớp lia làm hoa cả mắt . Cuối cùng, vui quá, có nhiều người ra về mà quên cả lời chào đến Ông Bà gia chủ nữa. Sáng hôm sau, hẹn nhau đi chơi theo sự hướng dẫn của Anh D. Chúng tôi được thăm Tu Viên Kim Sơn, một Tu Viên năm riêng lẽ trên ngọn đồi yên tĩnh tôi nghe tiếng tử lâu mà mãi đến hôm nay mới có duyên ghé đến.Đường lên Tu Viên ngoằn ngoèo, làm nhớ những con đường hẹp ở Đơn Dương, làm nhớ những con dốc của Đa Nhim, làm thương những con đường đèo Ngoạn Mục. Tu Viên Kim Sơn, quả là một nơi lý tưởng cho việc thiền định. Đứng ở triền dốc Tu Viên, lắng nghe tiếng chuông văng vẳng vọng ra, người ta dễ dễ lòng mình lắng xuống, mà quên đi chuyên thể tục. Tôi vào Chánh Điện lễ Phật, phảng phất mùi trầm hương mênh mang làm mình thấy gần hơn cái lẽ vô thường của Trời Đất. Rải rác quanh sân Tu Viên là những câu thơ rất nhẹ. "Lắng lòng nghe, lắng lòng nghe. Tiếng chuông thanh tịnh đưa về nhất tâm." Chúng tôi đi quanh sân Tu Viên, không mang theo máy ảnh, cho nên Anh D và Anh H chụp cho mấy tấm hình làm kỷ niệm. Rời Tu Viên Kim Sơn vào giữa trưa, Anh D hướng dẫn cả bọn đi Mystery Spot. Trong khi chờ đến lượt để vào, một bữa ăn dã chiến được diễn ra chớp nhoáng. Bánh mì chả, gà rút xương, chip, cà phê, nước ngọt... đủ cả. Cả đám vừa ăn vừa vui đùa thả giàn, mặc cho những người Mỹ chung quanh... nghe mà tha hồ không hiê?u..Anh D và nô?i tướng tất bật, lo cho người này, lo cho người kia ; rất chu đáo , không thiếu thứ gì, ngay cả Chip cho con nít nhà này, và cả cái máy chụp hình nữa. Rời khu Mystery Spot, ai nấy cũng choáng váng, cả bọn lại kéo thẳng về nhà Anh Chị NGH, lại một tiê?u đại hội ngay sau sân nhà. Các Ông, các bà lại tha hồ đấu hót. Rồi lại... tha hồ chụp hình. Chúng tôi được hân hạnh nếm món xôi bắp tuyệt vời của gia chủ. Và những món ăn cây nhà lá vườn của mấ?i Chị . Món nào cũng ngon cả vì nhờ cái tài vừa nấu vừa cười vừa tiếu lâm làm bọn khách chúng tôi cũng cảm thấy thoải mái, vui lây. Buô?i chiều, chúng tôi phải chia tay ra về để chuâ?n bị sáng hôm sau về